

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

41. An pœnitens, cui ex iusta causa fuit dilata absolutio post tempus à
Iubilæi Bulla definitum, si incidat in novos casus reservados, & nova vota
emittat, an possit Confessarius illa absolvere, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

decent; sed contrariam etiam probabilem esse puto, quæ nouissimè tuctur nosfer Siculus Bartholomæus à Sancto Fausto, vir quidem doctus tract. de Iubilæo lib. 2. cap. 13. quia per illam dilationem intendit Pontifex inducere penitentes ad lucrandum Iubilæum. Sed qui de consensu Confessarij confessionem distulit de in casus, & censuras reseruatas incidit, Iubilæum non potest lucrari, quin prius ab illis absoluat, error ad hoc Iubilæum consequatur, Confessarius electus habet potestatem illum à casibus, & censuris reseruatis absolendi, ac si tempus Iubilæi non esset elapsum; alioquin dicendum esset illum, qui Confessario obtemperauit, deterioris esse conditionis, quam alios. Et cum Iubilæum sit Principis beneficium nulli præiudiciale, sine aliquo textu, & valida ratione non est restringendum; hæc Faustus probabiliter quidem, vt ipse Sanctarellus, & Leo ubi supra fatentur.

RESOL. XLI.

An penitenti, cui ex iusta causa fuit dilata absolutio post tempus à Iubilæi bulla definitum, si incidat in novos casus reseruatos, & noua vota emitat, an possit Confessarius illa absolueret, & hæc commutare? Ex par. tr. 12. Rd. 17.

Negatiuam sententiam docet Sanctarellus de Iubilæo, c. 8. sub. 7. vbi sic ait. Maior difficultas est in casu in principio proposito, cui posset aliquis respondere quod cum præuia Confessarij facultate confessio in aliud tempus finito Iubilæo, & duobus hebdomadis elapsis, in quibus Iubilæum durat restituta fuerit, penitentem non modò à votis & casibus reseruatis ad vicinū Iubilæi terminum vsque commissis sed etiam ad tempus vsque, in quo confessio peracta fuerit, absolui posse. Ratio est, quia in ea facultate concedenda Summus Pontifex intendit fideles ad Iubilæum consequendum inducere, & talis facultas est via ad illius consecutionem; sed qui cum Confessarij venia confessionem distulit, & ex fragilitate in peccata & excommunicationes reseruatas incurrit, Iubilæum non potest percipere, quin primò ab iis absoluat; donec igitur Iubilæum consecutus fuerit Confessarius quem elegerit, potestatem habet illum à peccatis & votis absolendi, ac si nondum Iubilæi tempus esset expletum, alioquin dicendum esset illius, qui Confessario morem gessit, deterioris esse conditionem, quam aliorum, & cum Iubilæum sit Principis beneficium animæ proficuum, sine aliquo canone & valida ratione non est restringendum id, quod in casu posito non habet locum, verum alia sententia vt vector, & tutior, est tenenda. Ita Sanctarellus, & post illum Alphonsus de Leone de Iubilæo, par. 3. num. 83.

Sed mihi affirmatiua sententia magis placet, quam tuctur nouissimè Angelus Bosius de Iubil. scilicet. 1. cap. 13. vbi tenet præfatum penitentem posse absolui ab omnibus reseruatis commissis ante confessionem, & abolutionem, & similiter impetrare commutationem votorum, quæ postea emisit; supponimus enim illum nondum obtinuisse Iubilæum, & ex iusta causa eidem à Confessario prorogatum Confessionem, & Iubilæi consecutionem; at penitens potest vi Iubilæi absolui ab omnibus reseruatis commissis ante Iubilæi consecutionem, & similiter obtinere commutationem votorum, quæ emisit ante eiusdem Iubilæi consecutionem, quando facultas absolendi & commutandi in ordine ad dictam consecutionem, & ad alliciendos fideles ad præstanda opera pro ducto Iubilæi necessaria concedantur. Quare cum Bulla Iubilæi concedit Confessario electo auctoritatem differendi abolutionem

Tom. IV.

& consecutionem Iubilæi ultra tempus in Bulla præscriptum, concedit etiam prorogationem absoluedi à reseruatis omnibus commissis ante consecutionem alioqui penitens, qui obediendo Confessario distulisset consecutionem Iubilæi ultra tempus in Bulla definitum, & ex fragilitate in noua reseruata incidisset, non posset amplius consequi Iubilæum, quod absque præuia abolutione obtinere non posset, & sic ex sua obedientia reportaret damnum, fieretque deterioris conditionis. Confirmatur hæc responsio, nam fauor Iubilæi cum sit beneficium Principis, & animæ fauorabilis, est ampliandus, & nullo modo restringendus absque euidenti ratione, ergo, &c.

RESOL. XLII.

An aliquando possit quis absolui à peccatis reseruatis commissis post finitum tempus Iubilæi? Et quid de votis, & peccatis commissis intra tempus Iubilæi, quamvis confessio finiatur post tempus elapsum? Ex par. tr. 2. & Mis. 2, Ref. 14.

§. 1. Ad hæret negatiuæ sententiæ, Eminentissimi Amus Dominus Cardinalis Lugo de Sacrament. penitent. disp. 20. scilicet. 8. num. 134. cum sequent. Quia ait ipse, licet propter causam iam inceptam prorogetur iurisdicctio; non tamen prorogatur alia iurisdicctio; sed illa sola, quæ prius concessa fuerat, & ad eadem faciendâ: prior autem iurisdicctio fuerat, ad absoluedum à peccatis, & censuris contractis intra tale tempus, & non ad aliud: ergo si manet eadem iurisdicctio manet, ad idem obiectum, nempe ad eadem peccata, & censuras nam si esset ad alia, esset alia iurisdicctio de nouo acquisita, non eadem prorogata.

2. Confirmatur, & explicatur: quia causam esse inceptam, non facit quod propter connexionem, & vnionem confessionis possit confessarius absolueret ab aliis peccatis diuersis, eo quod non possit absolueret ab illis prioribus sine istis nouis; sed solum dat ius ad perficiendam eandem solum causam, quæ cepta fuerat, & circa idem. Confessio autem cepta fuerat circa peccata iam commissa, nec potuit incipere confessio, aut iudicium circa nondum commissa, ergo ab illis solum prioribus potest absolueret, ratione causæ inceptæ. Pone enim postea commisisse peccatum hæretis, ad cuius abolutionem non dabatur facultas in Iubilæo; poteritne absolui postea ab hoc peccato, quia confessio circa alia cepta fuerat? Nemo id concedet: ergo, neque ab aliis reseruatis commissis post tempus Iubilæi absolui poterit: tam enim reseruata sunt hæc peccata, sicut hæretis, cum Pontifex solum abstulerit reseruatiorem eorum, quæ committerentur intra tale tempus: ergo, sicut non abstulit etiam concomitanter reseruatiorem hæretis propter connexionem cum aliis, aut propter confessionem inceptam; sic nec abstulit reseruatiorem eorum, quæ tempore sequenti committerentur.

3. Concedo tamen, si post ceptam confessionem penitens committit alia reseruata intra tempus Iubilæi; ab illis postea posse absolui, quia licet confessio circa illa non fuerit cepta: per Iubilæum tamen acquisiuit priuilegium: & ius, vt absolueretur ab omnibus commissis intra illud tempus: sicut postea possent commutari vota, quæ de nouo fecit intra illud tempus post commutata alia, & post factam, ac definitam confessionem. Admitto etiam id posse confessarium ceptam confessionem, quam tunc perficere non potest, relinquere perficiendam ad hebdomadam sequentem; per hoc tamen non poterit acquirere iurisdicctioem nouam, aut eam extendere ad id, ad quod

Sup. hoc in Ref. præterita, & in alio §. eius not.

N A
nia
LL. IV V
III